

Elvégeztetett

Urunk *kinhalálára* emlékezünk ma. Urunk *győzelmét* ünneplejük ma. Miért igaz mind a két állítás *egyszerre*? – Ha szeretnéd tudni a választ, akkor maradj kapcsolatban – stay tuned... – és megtudod.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Jézus Krisztus engedelmes volt mindhalálig, mégpedig: – a kereszthalálig.

Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé,

és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb,

hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alattiaké;

és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek,

miképpen volt kezdetben, most és mindenkor

és mindörökkön-örökké. Ámen.

Jézus Krisztus engedelmes volt mindhalálig, mégpedig: -- a kereszthalálig.

Imádkozzunk. Mennyei Atyánk! Te rendelted úgy, hogy a Te egyszülött Fiad vállalja értünk a kereszthalált. Mutasd meg nekünk azt, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus legyőzte a kereszten az ördögöt és a halált mindörökké, hogy örök életünk lehessen a Te Fiad által, aki Veled és Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

Kedves Testvérem! Hallgassuk meg a Nagypéntek igéjét, ahogyan megírva találjuk a János szerinti evangélium 19. fejezete 16.-tól a 31. verseiben a következőképpen: "Átvették tehát Jézust, ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponya-helyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek. Ott megfeszítették őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. – Pilátus feliratot is készített, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. A zsidók főpapjai akkor szóltak Pilátusnak: Ne azt írd: A zsidók királya, hanem ahogyan ő mondta: A zsidók királya vagyok. Pilátus így válaszolt: Amit megírtam, megírtam. – A katonák pedig, amikor megfeszítették Jézust, fogták felsőruháját, elosztották négy részre, mindegyik katonának egy részt. Fogták köntösét is, amely varratlan volt, felülről végig egybeszöve. Ezt mondták egymásnak: Ezt ne szakítsuk szét, hanem vessünk rá sorsot, hogy kié legyen! Így teljesedett be az Írás: „Elosztották ruháimat maguk között, és köntösömre sorsot vetettek.” Ezt tették a katonák. – Jézus keresztnél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint a magdalai Mária. Amikor Jézus meglátta, hogy ott áll anyja és az a tanítvány, akit szeretett, így szólt anyjához: Asszony, íme, a te fiad! Azután így szólt a tanítványhoz: Íme, a te anyád! És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány. – Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: Szomjazom. Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve izsópra tűztek, és odatartották a szájához. Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva, kilehelte lelkét."

Kedves Testvérem! A Nagypéntek színe a **fekete**. A gyász színe. Ez látszik a: – **földről**. A Nagypéntek színe a **vörös** is. Jézus értünk kiontott vérének a színe. Ez **köti össze a földet és a mennyet**. **DE:** a Nagypéntek színe a **fehér** is. Jézus örök győzelmének a színe az **ördög és a halál fölött**. Ez látszik a – **mennyből**. Nézzük meg Nagypénteket először a földről – aztán a mennyből. A végén pedig döbbenjünk rá arra, hogy hogyan vagyunk *mi, saját magunk* ennek a fájdalmasan dicsőséges misztériumnak a *közepén*.

Aki megtestesült karácsonykor – most értünk szenved a kereszten. Aki az egész életét nekünk áldozta, *kínok kínjával* cipelte fel a saját keresztjét a több emelet magas sziklára, a Golgotára. „Uram, minden barlangnyílásból patakzik a te véred, és minden mélygarázs krátert szaggat a te testeden. ... Ha gyerektérd horzsolódik a közúzalékon, a *te térded* szakad fel a kőben, ha patakban mosunk arcot, a *te képmásod* marad ott. ... Véredet isszuk, mint a szünyogok – testedet esszük, mint a ragadozók” (*Lackfi János: A világbaöltözés zsoltára – részletek.*)

A Nagypéntek színe a *fekete*. A gyász színe. A halálotat siratjuk Urunk, mint a keresztutadon melléd álló asszonyok. *Hoppá...* De mit is mondtál Te, Urunk az érted síróknak? „Jeruzsálem leányai, *ne engem sirassatok* (Lk 23,28)”. És mit is mondtál Te, Urunk a te halálodról? „Eljött az az óra, hogy *megdicsőíttessék* az emberfia. Bizony, bizony mondom nektek: ha földre esett búzaszem nem hal meg, egymaga marad, de ha meghal, *sokszoros* termést hoz” (Jn 12,23-24).

Nagypéntek színe a fehér is. A Te örök győzelmed színe Urunk az ördög és a halál fölött. Zenghetjük tehát Aranyszájú Szent Jánossal mi is: „Ünnepelni jöttünk össze szeretteim, *mert:* a mi Urunkat keresztre feszítették. A kereszt az üdvösségünk kezdete, a végtelen javak záloga. A kereszt miatt mi, akik azelőtt eltaszítottak voltunk, az ég polgáraivá lettünk.” „Üljünk tehát ünnepet” – kéri Pál apostol is – „mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus – megöletett” (1Kor 5,7-8).

A János passióban Jézus Krisztus nem kivégzett ember, hanem király, az egész világ ura, aki a saját kezében tart mindent. Noha átadták és átvették Jézust, mint egy tárgyat, a János passióban végig *saját maga* vitte a keresztjét. A két gonosztevő azért volt, hogy Jézus *középen* lehessen. A kereszt felirata a nyugati világ *minden* akkori nyelvén hirdette, hogy a Názáreti Jézus – *Dávid sarja és hajtása* – KIRÁLY. Jézusnak nem a *magánügye* az, hogy ő király. Jézusnak a *lényege*, hogy Ő az egész világ ura. Ezt a feliratot Pilátus megváltoztathatatlanul, egyszer és mindenkorra megírta. Így lett Pilátusból – *akaratan kívül* – az evangélium hirdetője. A főpapok a János passióban *nem* gúnyolódnak, hanem *idegesek*. A *négy* katona, a *négy* részre osztott ruha, a *négy* asszony mind-mind a *négy*, akkor ismert elemnek, a *világ egészének* a szimbóluma. Így gyógyul meg a kereszten – az *egész világ*. A ruháiban Jézus *saját magát* is szétosztja. Varratlan ruhája az első emberpárnak és a főpapnak volt. Jézus, a főpap, az *egész emberiséget* megváltotta. A ruhákat alulról szőtték felfelé. Jézus nekünk, bűnösöknek szétosztott ruháját felülről szötte – Isten. A Jézust kivégző katonák a ruhák szétosztásával a 22. zsoltár jövendölését teljesítették be. Így lettek ők is – *akarataikon kívül* – az evangélium hirdetői. A szeretett tanítvány Jézus anyját *az otthonába* fogadja. A kereszten egybesimul minden, eggyé válik szolga és úr – férfi és nő. Az izsóp a páska ünnepét idézi fel, és arra emlékeztet minket, hogy a kereszten *Isten Báránya* halt meg. Három a teljesség száma. Ugyanazzal a görög szóval *háromszor* hangzik az el, hogy: *elvégeztetett*. A földi élete végén Jézus az eredeti görög szó szerint *átadja* a lelkét az Atyának.

A Jézus Urunknak a János passióban mondott utolsó szava, az „elvégeztetett” egy hihetetlenül gazdag jelentésű görög szó. Megtartatott. Célhoz ért. Teljessé vált.

Beteljesedett az Atyában. Végtelenné vált. Az adóívek kifizetése után is ezt írták az érvénytelenné vált adóslevélre: *elvégeztetett*.

Mi is végeztetett el a kereszten? A kereszt mellett álló asszonyok számára: Jézus élete végeztetett el. Jézus meghalt. Pilátus számára: a zsidók újabb bosszantó ügye végeztetett el. Eggyel kevesebb. A katonák számára: a szolgálat végeztetett el. Végre mehetünk haza a ruhákkal. A farizeusok és a főpapok számára: a rendbontás végeztetett el. Úrrá lettünk rajta. Legyőztük. **DE: lehet-e, maradhat-e Nagypéntek személytelen ügy a mi számunkra? Kedves Testvérem! Mi végeztetett el a kereszten a te számodra?**

A kereszt nem bezár egy életet, hanem utat nyit mindannyiunknak az örök életre. A kereszt a közép. A keresztnél derül ki, hogy *kicsoda vagyok én*, és hogy *kicsoda Isten*. A keresztben válik nyilvánvalóvá az, hogy mi a terve Istennek *velünk*. *Mi* vagyunk, akik levették, és kockajátékban kisorsolták a ruháját. *Mi* vagyunk, akik a szegeket vertük bele Urunk testébe. Isten Fiát *mi* feszítettük meg. DE! *Mi* vagyunk a tanítvány és az anya is, akik ott állnak a kereszt alatt. *Miránk* bízta Jézus azt, aki a legközelebb állt Hozzá, az édesanyját. *Minket* adott oda az *Ő* anyjának, aki *Őt* e földre szülte. És *mi* vagyunk azok is, akik az otthonunkba fogadjuk őt. Jézus *nekünk* mondja azt, hogy: „Elvégeztetett”. És Jézus *rólunk* mondja a főpapi imában, hogy „Atyám, azt *akarom*, hogy akiket nekem adtál, azok is *ott legyenek velem*, ahol én vagyok, hogy *lássák* az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettel engem már a világ kezdete előtt” (Jn 17,2-4).

Elvégeztetett. Ami még hátra van, annak a mi szívünkben kell megtörténnie. Istennek az örök életbe vezető ajtaja Nagypéntek óta mindannyiunk előtt nyitva áll. Lépünk be! És akkor, Te Urunk „egyre tágasabb lakást veszel bennünk, mint kamaszgyerek csontjaiban a növekedés...” (Lackfi János). Ámen.

Imádkozzunk. Megváltó Krisztusunk!

Leborulunk Urunk, a Te győzelmed előtt a keresztben és hálát adunk Neked.

Add meg nekünk Urunk, hogy befogadjuk a Te megváltó kegyelmedet a mi szívünkbe.

Nyisd meg Urunk a mi szívünket az embertársaink befogadására is.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket,
ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzá fordulunk:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,

szenteltessék meg a te neved,

jöjjön el a te országod,

legyen meg a te akaratod,

amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;

és ne vígy minket kísértésbe,

de szabadíts meg a gonosztól;

mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Jézus Krisztus engedelmes volt mindhalálig, mégpedig: -- a keresztaláig.

Elvégeztetett. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé.

Kedves Testvéreim! Végezetül: fogadjátok az áldást.

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.

Önvizsgálattal teljes nagypénteki elmélyülést
és örvendéssel teljes feltámadás ünnepet kívánok!